

have Delegerede fra Bjerne, og Amtsraadene ikke have det, var det naturligt, om det laa under de første. Dertil skal Mindretallet i alt Fald nu svare, at naar vi fra Landet søge tekniske Skoler og nyde Gavn af deres Understøttelse, ikke blot det, der ydes de tekniske Skoler som Tilskud engang for Alle, men som aarligt Driftstilskud, da ere Amtsraadene ikke med til at bestemme dette. Det bestemme de vedkommende Skolers Bestyrelser med deres Tilsyn. Og det er ikke en ringe Understøttelse, idet vi give 90,000 Kr. til Industriens Fremme, og de gaa væsentlig til tekniske Skoler, det vil sige en større Del, 25,000 Kr., til Kjøbenhavns tekniske Skole og det Øvrige til Skoler omkring i Provindserne. Det er et ikke ringe Bidrag, der ydes til den aarlige Drift af tekniske Skoler, og hvis Landboere ville reise ind og optages, saa bestemmes det af Bestyrelsen, af Skolen alene, og skulde der blive klaget over Liberalitet, vil denne Klage blive afgjort af Ministeren og Byraadene. Jeg mener, at her er ganske det Samme Tilfældet. Det er lige saa logisk at lade Amtsraadene træffe Bestemmelser med Hensyn til Landbrugs-skolerne, thi der vil forholdsvis ikke blive mange Ansøgere fra Bjerne, naar man i alt Fald for Kjøbenhavns Vedkommende lader Magistraten staa for sig. Dette har forsonet mig med Tanken om at kunne gaa til Amtsraadet, som efter min Formening dels er langt bedre efter sin Sammenfætning og dels ved sin større Forbindelse med Folket i det Hele er langt bedre stillet til at besørge denne Sag end Amtsraadene. — Med Hensyn til Tilsynet glæder det mig, at Fler-tallet sluttelig har stillet sig saaledes, at det ikke bestemt sætter ind i Loven, at Tilsynet skal overdrages til Landbohøjskolens Direktør. Men naar jeg spørger den ærede Ord-fører, om han ikke ved sin Bestemmelse i sidste Stykke af Forslaget til § 5 dog mener, at det faktisk skal være Landbohøjskolens Direktør, vil han vist svare Jo. Det er derimod ikke Mindretallets Mening, at disse to Tilsyn bør forenes. Landbrugs-skolerne have foruden den Opgave, at kunne forberede Eleverne til Landbohøjskolerne, en større almindeligere og langt vigtigere Opgave, nemlig den, at give den almindelige Mand, den mindre Bruger en saadan theoretisk, med praktisk Døvelse forbunden Undervisning, som sætter ham i Stand til at dyrke sin Jord og ogsaa gaa Videre ved egne prøvede Erfaringer uden at komme paa Landbohøjskolen. Jeg antager, at det vil vise sig, at det vil være meget saa Brocent af dem, der gaa paa Landbrugs-skolerne, der ville gaa til Landbohøjskolen, hvis Ud-

billingen gaar frem. Derfor sætte vi Landbrugs-skolerens egentlige Virksomhed som selvstændig Institution langt over det, at de tillige blive en Forberedelse til Landbohøjskolen. Jeg ønsker derfor ikke Tilsynet draget ind under en saadan Uniform, hvorved Landbohøjskolens Direktør jo let kan komme til at se paa disse Skoler og deres Bestemmelse kun med det Formaal for Øie, at det ikke er nogen særlig afsluttet Virksomhed for den almindelige Elev, men at de kun ere et lille Trappetrin op til det høiere Trin, hvor hans Skole staar. Derfor have vi stillet vort Forslag om en selvstændig Tilsynsmand for disse Skoler, hvis Honorar bestemmes paa Finantsloven, og saaledes, som det forøvrigt er udviklet i Vædringsforslag under Nr. 23. Det var Spørgsmaalet om Landbrugs-skolerne. Mig forekommer det, at naar man vil erkjende, at det er rigtigt, at den Institution udvikles gennem Rigsdagens og Regjeringens Forhandlinger og Samstemning i Stedet for at lægges ubelukkende i Regjeringens Haand, maatte man kunne gaa ind paa det af Mindretallet lempelig stillede Vædringsforslag til Fler-tallets Forslag.

Nu er der fremkommet et Forslag fra Fler-tallet, om at optage Højskolebevillingerne i denne Lov. Den ærede Ordfører udtalte ikke, saavidt jeg hørte, at Ministeren eller Ministeriet, Regjeringen, var gaaet ind paa denne Forandring af Loven; men det faae vi vel at høre senere af Ministeren, om Regjeringen er villig til i dette Lovforslag at optage et Stykke kulturministeriel Lov. Jeg forudsætter det forøvrigt, thi ellers tror jeg ikke, at den ærede Ordfører vilde stille dette Forslag til Loven. Hvad nu dette Forslag angaar, da har jeg den samme Indvending at gøre derimod, endog i noget forstærket Grad, som jeg tillod mig at fremsætte lige overfor Forslaget om Landbrugs-skolerne, og det er den, at de ved disse Bestemmelser gives ganske i Regjeringens Vold. Man har klaget over, at denne eller hin Skole fik forholdsvis for meget, fordi den af visse Grunde var særlig yndet. Disse Klager kunne De lade forstumme, hvis De vedtage dette Forslag; thi saa have De vedtaget en organisatorisk Lov, ifølge hvilken det beror paa Ministerens Skjøn, hvilke Skoler han vil give 3,000 Kr., og hvilke han ikke vil hjælpe. Desuden have de ikke den Bestemmelse, at Skolerne skulle optages paa Finantsloven. Dernæst maa jeg omtale Spørgsmaalet om ved en Opmuntring af 800 Kr. at fremtalde Oprettelse af nye Skoler. Dette Spørgsmaal, som er optaget fra gammel Tid, er ikke praktisk her; thi det er ikke nye Folkehøjskoler, vi trænge til, men en Konsolidering af dem, v,